

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ท.ป. ๓๖๙/๒๕๖๙

เรื่อง หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม
และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๖๗ ตรี มาตรา ๘๙
และมาตรา ๙๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๖๗ ตรี วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๘๙ วรรคสอง และมาตรา ๙๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ อธิบดีกรมสรรพากรโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กำหนดหลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ และข้อ ๓ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๘๑/๒๕๔๒ เรื่อง หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๖๗ ตรี มาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ เจ้าพนักงานประเมินจะพิจารณางดหรือลดเบี้ยปรับให้ได้เฉพาะกรณีเจ้าพนักงานประเมินเห็นว่า บุคคลที่จะต้องเสียเบี้ยปรับไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีและได้ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบไต่สวนด้วยดี

คำว่า “คำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบไต่สวนโดยตรงเป็นหนังสือ” ตามคำสั่งนี้ หมายความว่า กรณีเจ้าพนักงานประเมินได้ตรวจพบความผิดและได้มีการบันทึกความผิดไว้ในหนังสือหรือบันทึกข้อความแล้ว

ข้อ ๓ ให้บุคคลที่จะต้องเสียเบี้ยปรับตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๘๙ หรือมาตรา ๙๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ทำคำร้องเป็นหนังสือยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินแสดงเหตุที่ของงดหรือลดเบี้ยปรับนั้น เว้นแต่กรณีอธิบดีกรมสรรพากรพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้งดหรือลดเบี้ยปรับโดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินมีหนังสือแจ้งการประเมิน แต่การขอคืนเบี้ยปรับตามคำร้องต้องไม่เกินกำหนดเวลาตามที่มิสิทธิขอคืนภาษีอากร ถ้าได้รับหนังสือแจ้งการประเมินแล้วให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายต่อไป

ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการ หรือกรณีผู้ประกอบการที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี

/ และชำระ ...

และชำระภาษีธุรกิจเฉพาะพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการนั้น โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบได้สวนโดยตรงเป็นหนังสือให้ถือว่าแบบแสดงรายการดังกล่าวเป็นคำร้องตามวรรคหนึ่ง”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๘๑/๒๕๔๒ เรื่อง หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๖๗ ตรี มาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ การลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๙ (๑) กรณีประกอบกิจการเมื่อถูกสั่งเพิกถอน ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว มาตรา ๘๙ (๒) มาตรา ๘๙ (๓) และมาตรา ๘๙ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดได้ โดยให้ลดลงคงเสียตามอัตราและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการหรือแบบนำส่งนั้น โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบได้สวนโดยตรงเป็นหนังสือ ให้เสียเบี้ยปรับ ดังนี้

(ก) ถ้าชำระภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๒ ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าชำระภายหลัง ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๕ ของเบี้ยปรับ

(ค) ถ้าชำระภายหลัง ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยปรับ

(ง) ถ้าชำระภายหลัง ๖๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๒๐ ของเบี้ยปรับ

(๒) ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.๗๑) หรือแบบนำส่งภาษี และผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร ได้มายื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการหรือแบบนำส่งนั้น

(ก) ภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือดังกล่าว ให้เสียร้อยละ ๔๐ ของเบี้ยปรับ

(ข) พ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือดังกล่าว ให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

(๓) ในกรณีเจ้าพนักงานประเมินตรวจพบการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร และได้มีการบันทึกความผิดไว้ในหนังสือหรือบันทึกข้อความแล้ว ให้เสียเบี้ยปรับ ดังนี้

(ก) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๔๐ ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าการกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้เสียร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับ

/ (๔) ในกรณี ...

(๔) ในกรณีที่มีการตรวจพบการกระทำผิดตาม (๓) แล้ว แต่เจ้าพนักงานประเมิน ยังไม่ได้ดำเนินการประเมินภาษีให้เสร็จสิ้น และผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีตามมาตรา ๘๓/๗ แห่งประมวลรัษฎากร ได้มายื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษี และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการหรือแบบนำส่งนั้น ก่อนที่จะได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน ให้ถือว่าเจ้าพนักงานประเมิน ได้ตรวจพบการกระทำผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่นำส่งภาษี ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งลดเบี้ยปรับได้ตามอัตราและเงื่อนไขตาม (๓)”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๘๑/๒๕๔๒ เรื่อง หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๖๗ ตี มาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

“ข้อ ๕/๑ การงดหรือลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๙ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีประกอบกิจการโดยมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจพิจารณาสั่งงดหรือลดได้ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มูลค่าของฐานภาษีในการประกอบกิจการเกินมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามมาตรา ๘๑/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการนั้น ให้งดเบี้ยปรับตามกฎหมาย

(๒) กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเกินกำหนดเวลาตามกฎหมาย หรือมิได้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากเลิกประกอบกิจการ ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการนั้น ให้ลดเบี้ยปรับตามอัตราและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบไต่สวนโดยตรงเป็นหนังสือ ให้เสียเบี้ยปรับ ดังนี้

๑) ร้อยละ ๒ ของเบี้ยปรับตามกฎหมาย กรณีชำระภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

๒) ร้อยละ ๕ ของเบี้ยปรับตามกฎหมาย กรณีชำระภายหลัง ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

๓) ร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยปรับตามกฎหมาย กรณีชำระภายหลัง ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

๔) ร้อยละ ๒๐ ของเบี้ยปรับตามกฎหมาย กรณีชำระภายหลัง ๖๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(ข) ในกรณีเจ้าพนักงานประเมินตรวจพบการกระทำผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้มีหน้าที่เสียภาษี และได้มีการบันทึกความผิดไว้ในหนังสือหรือบันทึกข้อความแล้ว ให้เสียร้อยละ ๔๐ ของเบี้ยปรับ”

/ ข้อ ๔ ให้ ...

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๘๑/๒๕๔๒ เรื่อง หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๖๗ ตรี มาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๔ ให้บุคคลที่จะต้องเสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๖๗ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ทำคำร้องเป็นหนังสือยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินแสดงเหตุที่ขอลดเงินเพิ่มนั้น เว้นแต่กรณี อธิบดีกรมสรรพากรพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ลดเงินเพิ่มโดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินมีหนังสือแจ้งการประเมิน แต่การขอคืนเงินเพิ่มตามมาตรา ๖๗ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ต้องไม่เกินกำหนดเวลาตามที่มีสิทธิ ขอคืนภาษีอากร ถ้าได้รับหนังสือแจ้งการประเมินแล้ว ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามกฎหมายต่อไป

ในกรณีบุคคลตามวรรคหนึ่งได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลกลางปี โดยไม่ได้รับคำเตือนหรือคำเรียกตรวจสอบไตสวนโดยตรงเป็นหนังสือ ให้ถือว่าแบบแสดงรายการ ดังกล่าวเป็นคำร้องตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๕ เจ้าพนักงานประเมินจะพิจารณาลดเงินเพิ่มตามมาตรา ๖๗ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ให้ได้เฉพาะกรณีเจ้าพนักงานประเมินเห็นว่า บุคคลที่จะต้องเสียเงินเพิ่มไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี และได้ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบไตสวนด้วยดี”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๘๑/๒๕๔๒ เรื่อง หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๖๗ ตรี มาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๗ การลดเงินเพิ่มตามมาตรา ๖๗ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในคำสั่งนี้ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากร มอบหมาย”

ข้อ ๖ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันออกคำสั่งนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

สมศักดิ์ อนันต์วัฒน์
(นายสมศักดิ์ อนันต์วัฒน์)
อธิบดีกรมสรรพากร